

Oceanul Pacific

Oceanul Pacific este cel mai mare și mai adânc dintre cele patru oceane ale lumii. El ocupă mai mult de o treime din suprafața Terrei și conține mai mult de jumătate din rezerva mondială de apă. El poate fi împărțit în două zone distincte: Pacificul de Nord (la nord de Ecuator) și Pacificul de Sud (la sud de Ecuator). Numele de Pacific, care înseamnă liniștit, i-a fost dat de navigatorul portughez Ferdinand Magellan în 1520.

Oceanul Pacific este mărginit la est de țărmurile Americii de Sud și de Nord, la nord de strâmtoarea Bering, la vest de continentul asiatic, arhipelagul Malay și Australia, iar la sud de Antarctica. În sud-est este delimitat arbitrar de Oceanul Atlantic de strâmtoarea Drake de-a lungul meridianul de 68°, iar în sud-vest separarea de Oceanul Indian nu este exact definită. Excluzând mările mărginașe din partea de vest, Oceanul Pacific are o suprafață de aproximativ 165 de milioane de kilometri pătrați, mult mai mare decât suprafața totală a uscatului. Lungimea sa atinge punctul maxim (15.500 km) între strâmtoarea Bering și Antarctica, iar lățimea maximă, între Panama și peninsula Malay, este de 17.700 km. Adâncimea medie este de 4.282 m, iar adâncimea maximă este de 11.033 m în groapa Marianelor. Aceasta este și adâncimea maximă cunoscută până în prezent.

Pacificul este cel mai vechi ocean, cele mai vechi roci descoperite datând de aproximativ 200 de milioane de ani. De-a lungul țărmurilor placa tectonica oceanică se subduce celei continentale, presiunea rezultată la contact cauzând cutremurele și vulcanii ce au adus acestei zone numele de "Cercul de foc al Pacificului". Cele mai mari insule din regiunea vestică formează arhipelaguri vulcanice ce s-au ridicat din marginea răsăriteană a plăcii Euroasiatice. Cele mai importante sunt Japonia, Taiwan, Filipinele, Indonezia, Noua Guinee și Noua Zeelandă. Insulele oceanice, numite și Oceania, s-au format pe locurile vulcanilor subacvatici. Oceanul Pacific conține mai mult de 30.000 de astfel de insule, dar suprafața lor totală se ridică la doar 0,25% din cea a oceanului propriu-zis. În unele zone, în special în Pacificul de Sud, uscatul se formează pe părțile mai ridicate ale recifului de corali. Partea estică a oceanului este mai săracă în insule, cele mai importante fiind: Insulele Galápagos, Insulele Aleutine și Insulele Hawaii.

Curenții de suprafață în Pacificul de Nord pot fi împărțiți în două mari circuite. În nord Circuitul Subarctic cuprinde Curentul Alaskăi și Curentul Subarctic. Partea principală a Pacificului de Nord este dominată de circuitul Nord-Central. El cuprinde Curentul Pacificului de Nord, Curentul Californiei, rece și încet, și Curentul Japoniei, cald și rapid. În apropierea Ecuatorului Contracurentul Ecuatorial desparte cele două părți ale marelui ocean. Pacificul de Sud este dominat de Circuitul Sud-Central. El cuprinde Curentul Pacificului de Sud, Curentul Mentor și Curentul rece al Perului.

Majoritatea vieții animale și vegetale ale Pacificului este concentrată pe margini. Coastele Perului și Chile-lui se găsesc din abundență scrumbii, ce asigură o mare parte din consumul mondial de pește. Pe baza pescărușilor ce se hrănesc cu scrumbii s-au pus bazele unei profitabile industrii de îngrășăminte naturale. Pacificul de Nord-Vest, incluzând Marea Japoniei și Marea Okhotsk, este încă una dintre principalele zone de pescuit de pe glob. Recifurile de corali bogate în viață marină ating apogeul în Marea Barieră de Corali, care are o lungime de 2.010 km de-a lungul coastei de nord-est a Australiei. Tonul este o altă resursă importantă a Pacificului, flotele mai multor țări căutând bancurile ce pot uneori traversa întreg oceanul. Resursele minerale ale Pacificului au început și ele să fie exploatate. Platformele Continentale din largul Californiei, Alaskăi, Chinei și Indoneziei conțin petrol, ce este exploatat în prezent. Explorarea fundului oceanului a dezvăluit importante resurse de mangan și fier, sub forma unor noduli ce uneori conțin și alte minerale cum ar fi cupru, cobalt și nichel. În prezent se cercetează posibilitatea începerii unor operațiuni miniere de exploatare a acestor depozit.